

ಮ ೦ ನ ಣ
ಹೃದಯ ಚಕ್ರಾಂ

THE HEART BOOK

Eighth revised edition

56 E
230

KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT,
MANGALORE

1926

Price: 1 Anna.

ವಿಲ: ೧ ಅಣ.

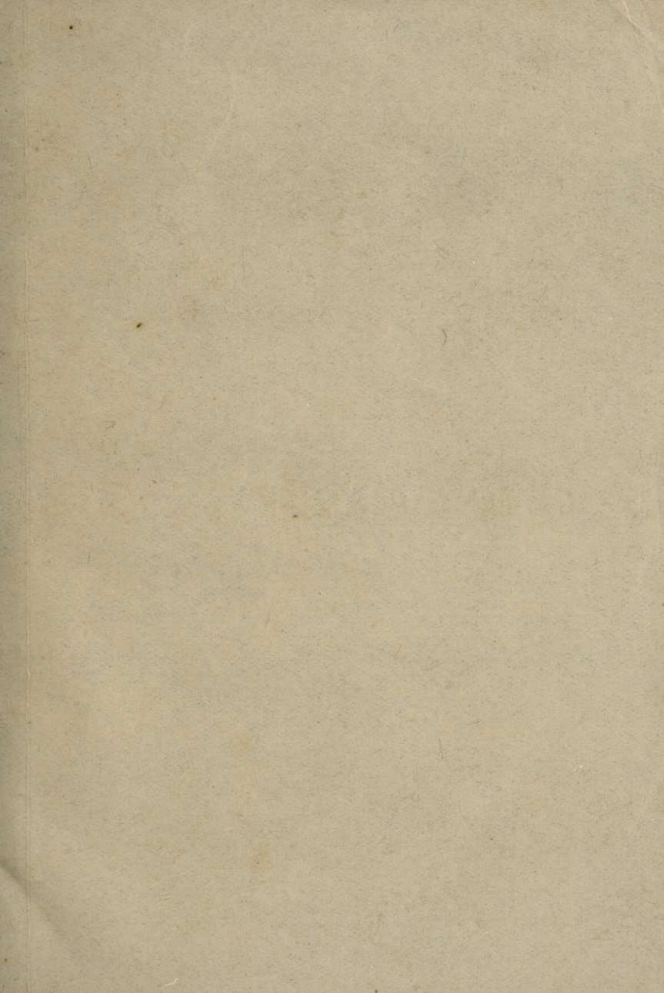
N12<529037990 021

HLS

UBTÜBINGEN

THE HEART BOOK

IN MALAYALAM

Eighth Edition

മ ഓ ന ഷ
ഹൃദയദൂതം

PRINTED AT THE

KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT, MANGALORE

KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT,
MANGALORE

1926

THE HEART BOOK

IN MALAYALAM

English Edition

1880

o m l a w a o o

PRINTED AT THE
KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT, MANGALORE

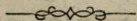
56 E 230

KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT

MANGALORE

1880

മാനഷ ഹൃദയ ദർപ്പണം.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയാവസ്ഥ എങ്ങിനെ എന്നു ചിത്രമുപേന വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. മാനഷഹൃദയം ദ്വിവിധമാകുന്നു. അതു ഒന്നുകിൽ ദൈവത്തിന്നു, അല്ലെങ്കിൽ പിശാചിന്നും പാപത്തിന്നും വശമായി ദൈവമന്ദിരമോ പിശാചിന്റെ പാറ്റപ്പടമോ ആയിരിക്കും. മനുഷ്യന്റെ ഗുണലക്ഷണങ്ങൾ മുഖത്തു കിഞ്ചിൽ പ്രത്യക്ഷമാകാമെങ്കിലും (അന്തർഗ്ഗതം) ഹൃദയാവസ്ഥ തിരിച്ചറിവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല. “ചക്ഷുഃപൂർവ്വം നോക്കുവാൻ.” അതു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന ദൈവം തിരുവചനത്തിൽ അതു വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു അന്ത്യന്റെ ഹൃദയമല്ല, എന്റെ ഹൃദയാവസ്ഥ എങ്ങിനെ എന്നു ഓരോരുത്തനും ദൈവവചനഗ്രന്ഥം വായിച്ചു മനസ്സി

ലാഭമുണ്ടാകുന്നു. കാരണം, ഹൃദയാവസ്ഥ ക്ഷണസാരമായിട്ടാകുന്നു ഐഹികനടപ്പും പാരത്രികപ്രാപ്തിയും. ഹൃദയം ഒരു ഭവനത്തിന്നു തുല്യം. അതിൽ വസിക്കുന്നതാകുന്നു എന്നു അറിയേണ്ടതാകുന്നു. ഹൃദയം ഒരിക്കലും കൂടിയാനില്ലാതിരിക്കയില്ല. ദൈവത്തിന്നു വശമായ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ദൈവികഗുണങ്ങളും പാപത്തിന്നു വശമായ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ആസുരഗുണങ്ങളും പുറപ്പെട്ടു സ്വർഗ്ഗമോ നരകമോ അനുഭവമാക്കും. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചിത്രങ്ങൾ പത്തുണ്ടു്. അതിൽ എട്ടു ചിത്രം മനുഷ്യരുടെ മൂലങ്ങളെയും ഹൃദയങ്ങളെയും കാണിക്കുന്നു. പത്തു ചിത്രങ്ങളുടെയും സാരം ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു കാരോരുത്തനും താന്താന്റെ ഹൃദയാവസ്ഥ സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കി ദൈവവശമായ ഹൃദയം പ്രാപിച്ചു ശുദ്ധഹൃദയത്തോടെ പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തെ സേവിച്ചുപോരുവാൻ ഇടയായിരുന്നാകട്ടെ!

ഒന്നാം ചിത്രം.

ഇതു പാപിയുടെ ഹൃദയാവസ്ഥയെ
സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രമാകുന്നു.

മുഖരൂപം തരക്കേടില്ല എന്നു തോന്നിപ്പോകാമെങ്കിലും മുഖത്തു സ്ഥിരമായ ഒരു തെളിയില്ല. ഹൃദയമോ പാപത്തിന്നധീനമായിരിക്കുന്നു. നട്ടുവീൽ കാണുന്നതു ദൈവശത്രുവായ പിശാചാകുന്നു. അവൻ രാജാവായി വാഴുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യനു പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചുറ്റും കാണുന്ന ഭൂഗങ്ങൾ അവന്റെ ചേവകരാകുന്നു. അവ മനുഷ്യന്റെ ഓരോ ദുഷ്ടങ്ങളെയും പാപങ്ങളെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വലഭാഗത്തു മീതെയുള്ള ഭൂഗരാജാവായ സിംഹം അഹങ്കാരത്തിന്നു ദൃഷ്ടാന്തം. ഞാൻ തന്നെ വലിയവൻ, എനിക്കു മീതെ ആരുമില്ല, ശേഷമുള്ളവനിസ്സാരം എന്ന ഭാവമല്ലയോ സിംഹഗുണം. അതിന്നു വിരോധമായി വല്ലതും കണ്ടാൽ ഉടനെ കോപവും ഹൃഷ്ട്യവും പുറപ്പെടുകയും ചാടി വീഴുകയും ചെയ്യും. ലോകത്തിലെ ജനങ്ങൾ മിക്കപേരും ഈ സ്വഭാവക്കാരാകുന്നു. സാധുക്കളിൽപോലും സിംഹസ്വഭാവം ഉണ്ടു്.

സിംഹത്തിന്റെ താഴെ മന്ത്രിയായ കുറുക്കന്റെ നിലക്കുന്നു. ബലത്താൽ സാധിക്കാത്തതു കൌശലത്താലും ചതിപ്രയോഗത്താലും സാധിപ്പിക്കുന്നവനാകുന്നു കുറുക്കൻ. അ

ഭിമാനികൾ പലപ്പോഴും ചരിയനാരുമാകുന്നു. ഇവ രണ്ടാ
മാനക്കുടയത്തിൽ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

അതിന്നു താഴെ പാമ്പാകുന്നു ഉള്ളതു. പാമ്പു അസു
യയേയും പകയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അസുയക്കാരനായ പി
ശാചു, ദിവ്യസ്വരൂപത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ആദ്യമനുഷ്യരെ
തന്റെ നിർഭാഗ്യസ്ഥിതിയിൽ ചരുത്തണമെന്നു നിശ്ചയി
ച്ചു പാമ്പിന്റെ വേക്കും ധരിച്ചു ചരിച്ച ദൈവദൂഷിക
ളാക്കിത്തീർക്കയും തന്റെ വിഷം അവരിൽ പകന്നു പാപമര
ണങ്ങൾക്കും ദൈവദോഷത്തിന്നും പാത്രങ്ങളാക്കിത്തീർക്കയും
ചെയ്യൂ. അസുയയിൽനിന്നും പകയിൽനിന്നും അല്ലയോ
കലപാതകങ്ങൾ മിക്കതും സംഭവിക്കുന്നതു. ഇവർ തങ്ങളു
ടെ വിഷംകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരെയും വധിച്ചാക്കുന്നു.

എലി വേല ചെയ്യാതെ മനുഷ്യർ അദ്ധ്വാനിച്ചുണ്ടാ
ക്കിയവയെ കടുകൊണ്ടുപോകയും തിന്നുകയും ചെയ്യുന്ന
ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. മടിപ്പു, ദോഷം, ലുബ്ധ് ഇത്യാദി
പാപങ്ങൾക്കു എലി അടയാളമാകുന്നു.

നായിശുദ്ധാശുദ്ധം ഇല്ലാത്ത ഒരു മൃഗമാകുന്നു. എന്നെ
ങ്കിലും നക്കും, ആരെ കണ്ടാലും കരക്കും, ഏവരോടും കളി
ക്കും, എവിടെയെങ്കിലും കഷ്ടിക്കും, താൻ ചരട്ടിച്ചതു താൻ
തന്നെ തിന്നും. വിശുദ്ധമായതിനെ നിന്ദിച്ചും ദിവ്യകാര്യം
ലികളെ പരിഹസിച്ചും അശുദ്ധമായതിൽ രസിച്ചും പോര
ന്നവർ നായിയുടെ സ്വഭാവക്കാരാകുന്നു.

കുഴു ശവത്തിന്റെ മണം ദൂരത്തുനിന്നു അറിഞ്ഞു പറ

ന്നു വന്നു വയറു നിറയുവോളം തിന്നുന്നു. എത്ര ആട്ടിയാലും എറിഞ്ഞാലും ശവത്തെ വിട്ടുപോകയില്ല. “പിന്നാകണ്ട കഴുപോലെ” എന്നുണ്ടല്ലോ. മനുഷ്യരിലും കക്ഷിസേവ ധാരാളം ഉണ്ടു്. അവരുടെ ദൈവം വയറത്രെ. അമന്യമായ ഭേഹിയെ കുറിച്ച യാതൊരു ചിന്തയും അവ ക്കില്ല. ആത്മാവിന്നു ഹാനി വന്നാലും വിശപ്പിന്നു വേണ്ടി ഏതു ഭോഷമെങ്കിലും ചെയ്യും. “ഉദരനിമിത്തം ബഹുക്രത വേകം” എന്നാണല്ലോ.

ആന മനുഷ്യരിലുള്ള ദുഷ്ടമാഹത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മോപിടിച്ച ആനയോളം ഭയങ്കരമായ ഒരു ജന്തുവും ഇല്ല. ഹൃദയമെന്ന ഭവനത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഏഷ്യാമഹാഹങ്ങൾ വിചാരത്തിലാ വാക്കുകളിലും പാട്ടുകളിലും നോട്ടത്തിലും ക്രിയകളിലും പ്രത്യക്ഷമാസ്സുരുന്നില്ലയോ? ഇതിനാൽ എത്രയോ സ്രീപുരുഷന്മാർ വെളുത്തുപോയിരിക്കുന്നു. ഇതു ഭയങ്കരമായൊരു പാപമാകുന്നു. ആനയോടു കളിക്കരുതു. ഈ പാപത്തോടും കളിക്കരുതു.

മേല്പറഞ്ഞ ദുഗുണങ്ങളും അവ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പാപങ്ങളും കൂടാതെ എണ്ണമില്ലാത്ത വിധം ഇനിയും ഉണ്ടു്. അവയെല്ലാം ചിത്രത്തിൽ കാണിപ്പാൻ തരമില്ല. ചാപല്യം പെരുകിയ കരണ്ടു, വെളിച്ചം വെറുക്കുന്ന ക്രമരം കടവാതിലും, കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത കുതിര, കാതററ പന്നി, കത്തുന്ന പോത്തു, മരിക്കുന്ന കുനിയൻ, രീക്കൊള്ളിമേൽ കളിക്കുന്ന മീറു, കള്ളം പൂണ്ണം കണ്ടു ഹൃച്ഛ, ചേററിൽ രസിക്കുന്ന എരുമ, മണ്ണു തി

ന്നു മണ്ഡലി, ആട്ട കേട്ട പന്നി, ചോര കഴിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന നരി ഇത്യാദി മൃഗങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്നുണ്ട്.

വിശാചിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ട മേലറഞ്ഞ ഭൃഷ്ട മൃഗങ്ങളുടെ ഭൃസ്സുപഭാവം മനസാ, വാചാ, കർമ്മണാ കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേടത്തോളം ദൈവാരത്ഥാവിനു ഹൃദയത്തിനകത്തു പ്രവേശം ഇല്ല. ചിത്രത്തിൽ ദൈവാരത്ഥാവിനെ കുറിക്കുന്നത് പ്രാചുതന്നെ. ദൈവാരത്ഥാവിനു അകത്തു കടപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിലും സ്ഥലം കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു പുറത്തു നിന്നിട്ടു പാപഭയോധവും അനുതാപവും ജനിപ്പിക്കുന്ന ഭാവനകളാകുന്ന രീജപാലകളെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് അയക്കുന്നു. അധയിൽ ചിലവ അടുത്തു ചെന്നു ഹൃദയത്തെ തൊടുന്നുവെങ്കിലും ഹൃദയത്തിൽ ഏൽക്കുന്നില്ല. അകത്തുള്ള നക്ഷത്രം മേലാൽ ഗുണം വരാ, ദൈവകടാക്ഷത്തിനു പാത്രമായ്ജീരം എന്നുള്ള ആശയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എങ്കിലും അതും ഇരുണ്ടുകിടക്കുന്നു. പുറമെ ദൈവത്തിന്റെ ഭൂതന്മാ നിന്നുകൊണ്ടു ദൈവവചനത്തെയും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദൈവകരുണയെയും കുറിച്ചു ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നുവെങ്കിലും മനുഷ്യൻ ആവകക്കു ഒട്ടും ചെവി കൊടുക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയൊക്കെ സർവ്വ പ്രാകൃതന്മാരുടെയും സ്വഭാവം.

ദൈവം മനുഷ്യരെ കുറിച്ചു പറയുന്നത് കേൾപ്പിൻ!

“നിവിമാൻ ആരുമില്ല, ഒരുത്തൻപോലുമില്ല; എല്ലാവ

രം വഴിതെറി കരുപോലെ കൊള്ളരുത്താവരാജ്ഞിൻ;
നന്മ ചെയ്യുന്നവനില്ല, കരുത്തൻപോലും ഇല്ല.”

കരു ദൈവഭക്തൻ സ്വന്ത അനുഭവത്തിൽനിന്നു പറയുന്നതെന്തെന്നാൽ: —

“ഇതാ, ഞാൻ അകൃത്യത്തിൽ ഉരുവായി; പാപത്തിൽ എന്റെ അമ്മ എന്നെ ഗഭാധരിച്ചു.”

“വൈകാതെ അണഞ്ഞു മാപാപിയേ വാ!

ആകാശത്തിൽ നിന്നു വിളിക്കുന്നിതാ!

വിസ്ഫാരഭിന്നത്തിൽ നിലെപ്പാൻ നീ ആർ?

സംസാരം വെറുത്തു ദേവലേഖ നീ പാർ!”

ഇങ്ങനത്തവൻ കഴിക്കേണ്ടും പ്രാപ്തന.

കനിവുള്ള ദൈവമേ! പാപത്താൽ നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തെ കടാക്ഷിച്ചു നോക്കേണമേ! അന്ധകാരം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയ വെളിച്ചം അയച്ചുരുളേണമേ! എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ അവാസ്ഥയെ എന്നെ തിരിച്ചറിയുമാറാക്കേണമേ! ഞാൻ മൃഗപ്രായമായോടായി; എന്നിൽ കനിഞ്ഞു എന്നെ

മനുഷ്യനാക്കിത്തീർക്കേണമേ! പിശാചിനെയും
അവന്റെ ചേവകരെയും എന്റെ ഹൃദയ
ത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി നിന്റേതായിരിക്കു
ന്ന ഈ ഹൃദയത്തെ പുണ്യാഹംകഴിച്ചു അ
തിൽ പ്രവേശിച്ചു വാഴേണമേ! ആമേൻ.

രണ്ടാം ചിത്രം.

ചെയ്ത പാപങ്ങൾ കാത്ത് അനുതപിപ്പാൻ
തുടങ്ങിയ പാപിയുടെ ചിത്രം.

മേല്പറഞ്ഞ പരമാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥന കേട്ടിട്ട് ദൈവം
തന്റെ ദൂതൻമുഖേന പാപികൾ ഒരു തലയോട്ടു കാണിച്ചു
കൊണ്ടു വേഗം അടുത്തുവരുന്ന മരണത്തെ കാഴ്ചിക്കയും,
കാങ്ങിയ വാളിനാൽ മരണശേഷം ഉണ്ടാവാൻള്ള ദൈവ
ത്തിന്റെ ന്യായവിധിയെ സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പാ
പിയുടെ മേൽ ദൈവകോപം ഉള്ളതുകൊണ്ടു അവനിൽ ഭയ
വും ഭക്തിശങ്കയും അസമാധാനവും ഉണ്ടാകുന്നു. വേഗശ്രാദ്ധോ
ഷം, പുലയാട്ടു, കോപം, ഗർവ്വം, അസൂയ, പകകൾ, മോഷ
ണം, ലുബ്ധ, മദ്യപാനം, കളവു, ദൂഷണം, ഇത്യാദി പാപങ്ങ
ളാൽ അശുഭരാജ്ഞീർവകു പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തോടു
സംസർഗ്ഗം ചെയ്യാനും ദൈവരാജ്യപ്രജയായിരുന്നവനും കഴി
വില്ലെന്ന ബോധം വരുന്നു. അപ്പോൾ പാപി ഞെട്ടിവി

റച്ചും ടുഃഖിച്ചും കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു അരിഷ്ടനായ എന്നെ ഈ ടുരിംങ്ങളിൽനിന്നു ആർ വിടുവിക്കും എന്നു നെടുവീർപ്പോടു കൂടെ മുറവിളിച്ചാൻ തുടങ്ങുന്നു. അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവു അടുത്തു വന്നു തന്റെ വെളിച്ചത്തെ മലിനമായ മാനസത്തിലേക്കു അയക്കുന്നു. കരുണാജ്വാലകൾ അകത്തു കടന്നു ഹൃദയത്തെ ഉരുക്കി ശുദ്ധമാക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിക്കു കീഴ്പ്പെടുമ്പോൾ പിശാചും അവന്റെ സൈന്യവും മുഖം തിരിച്ചു പുറത്തേക്കു യാത്ര പുറപ്പെടുന്നു. പാപസങ്കരി ഉള്ള ടത്താളമേ അവന്നു ഹൃദയത്തിൽ നിലയുളളു. പാപത്തിൽ വിരക്തിയും ദൈവത്തിൽ ഭക്തിയും ഉറക്കുമ്പോഴോ അവൻ വാങ്ങിപ്പോകേണം.

വായനക്കാരാ, പാപത്തിന്റെ കാരണ വേരിനെ പൊരിച്ചുകളവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. പാപത്തോടു വിമുഖനും ദൈവത്തോടു അഭിമുഖനും ആയിട്ടു ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സന്തോഷിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ പിശാചിനെ പുറത്താക്കുവാനും ദുഗന്ധഭാവങ്ങളെ അറിഞ്ഞു നീക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന ശക്തി ദൈവം കൊടുക്കയുള്ളു.

“അയ്യോ! ഞാൻ അരിഷ്ടമനുഷ്യൻ; മരണത്തിന്നു അധീനമായ ഈ ശരീരത്തിൽനിന്നു എന്നെ ആർ വിടുവിക്കും? നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം ഞാൻ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു!”

“എന്തുകേ! നിന്റെ ഹൃദയം എനിക്കു താ!”

പാപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ കഴിക്കേണ്ടുന്ന
പ്രാർത്ഥന.

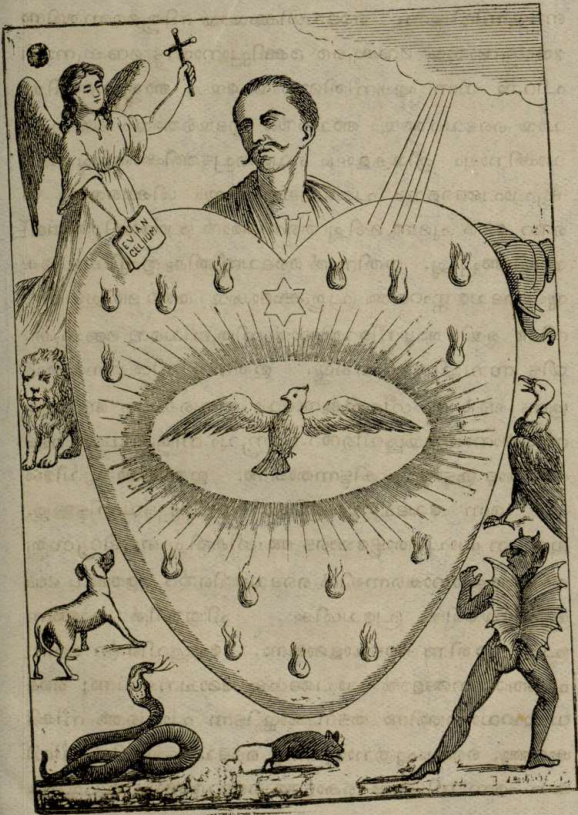
എല്ലാ വെളിച്ചങ്ങൾക്കും ജീവനും ഉറ
വായ ദൈവമേ! പാപത്തിന്റെ അവലക്ഷ
ണരൂപത്തെ കാണാൻ എനിക്കു സഹായി
ക്കേണമേ! നിന്നോടു ഞാൻ ഇടവിടാതെ
പിഴച്ചു എന്റെ പാപങ്ങളാൽ നിന്നെ അ
പമാനിച്ചും കോപിപ്പിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. അതു
കൊണ്ടു ഇഹത്തിലെ തല്ലാലശിക്ഷകൾക്കു
മാത്രമല്ല പരത്തിലെ എന്നെന്നേക്കുമുള്ള ന
രകശിക്ഷക്കും ഞാൻ യോഗ്യനാകുന്നു. അ
പ്രകാരം ശിക്ഷിച്ചാൽ ലേശംപോലും അ
ന്യായമായിരിക്കയില്ല. തിരുമുമ്പിൽ ഞാൻ
നില്പതെങ്ങിനെ? എന്നെ നശിപ്പാൻ വിടാ
തെ എന്റെ ഇരുണ്ട ആത്മാവിൽ ജീവന്റെ
ദിവ്യവെളിച്ചം അയച്ചുതരേണമേ! അപ്പോൾ
ഞാൻ കാണുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യും.
പാപി മരിക്കുന്നതിലല്ല, മനംതിരിഞ്ഞു ജീ

വിഷ്ണുനാഥൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നവനല്ലയോ നീ? എന്നെ കൂടെനാക്കി വലക്കുന്നതും വരിഞ്ഞു കെട്ടി കൊല്ലുന്നതും ആയ പാപങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ! പാപികളുടെ രക്ഷിതാവും മദ്ധ്യസ്ഥനുമായ യേശുക്രിസ്തു മൂലം എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ! അവന്റെ ആത്മമേധം എന്റെ ദോഷപരിഹാരത്തിനായി സഹലമാക്കിത്തരേണമേ! നിന്റെ ആത്മമൂലം എന്റെ സകല പാപങ്ങളെയും ആക്ഷേപിച്ചു ആട്ടി, നിത്യാഭ്യാസത്താൽ എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ബലമായി കിടക്കുന്ന ദുർമ്മോഹങ്ങളെ നിഗ്രഹിച്ചു, തിരുകല്പനകളിൽ ഇഷ്ടം ജനിപ്പിക്കേണമേ! അയ്യോ! നിന്നോടു എനിക്ക് സംസർഗ്ഗം ഉണ്ടാവാൻകുവണ്ണം പാപബന്ധം അറുത്തു നിത്യമരണത്തിൽനിന്നും നരകത്തിൽനിന്നും എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ! ആമേൻ.

മൂന്നാം ചിത്രം.

ദൈവത്തിലും അവന്റെ സുവിശേഷത്തിലും വിശ്വാസം ഉണ്ടാവിച്ചിട്ടു ദൈവത്തോടു വസിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ ചിത്രം.

ചെയ്യ പാപങ്ങൾനിമിത്തം അനുതപിക്കുമ്പോൾ ഈ സ്ഥനായ ദൈവം അടുത്തു വന്നു കരുണ കാണിക്കയും മുറിഞ്ഞ ഹൃദയത്തിന്നു ചികിത്സിച്ചു ആശ്വാസം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു ഭിച്യ സ്വഭാവത്തിന്നു ഒത്തതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു മുമ്പു തലയോടാ വാളും കാണിച്ചിരുന്ന ഭൂതൻ ഇപ്പോൾ കൃപാഭൂതനായിട്ടു സുവിശേഷപുസ്തകവും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശും കാണിക്കുന്നു. അതിന്റെ പൊരുളോ: ദൈവം മനുഷ്യപാപങ്ങളെ മോചിക്കുന്നതു വേദപുസ്തകത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുണ്ടു. മനുഷ്യജ്ഞാനത്താൽ അതു കണ്ടുപിടിപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല, സാധിക്കുന്നതുമല്ല. ദൈവവെളിപ്പാടായിരിക്കുന്ന വേദപുസ്തകത്തിലത്രെ അതു പ്രത്യക്ഷമായതു. ഏങ്ങിനെയാണു ദൈവം സ്നേഹവും കരുണയും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുവരും നീരിമാരും ആകുന്നു; അതുകൊണ്ടു സ്നേഹാനിമിത്തം പാപങ്ങളെ മോചിക്കുവാൻ മനസ്സുള്ളവനാകുന്നുവെങ്കിലും നീതിനിമിത്തം ശിക്ഷയാൽ നീതിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതുമാകുന്നു. ഈ ദൈവസ്വഭാവം യേശുക്രിസ്തുവിലും അവന്റെ സുവിശേഷത്തിലും കാ

ണാസ്സന്നിരിക്കുന്നു. ദൈവശിക്ഷയായ നിത്യമരണത്തിന്നു യോഗ്യനാരായ മനുഷ്യരെ രക്ഷിപ്പാനായിട്ടു മനുഷ്യനായി പിറന്നു വന്ന ഏകനീതിമാനായ യേശു അത്യുന്നതപിതാവായ ദൈവത്തെയും അവന്റെ ഹൃദയത്തെയും മനുഷ്യർക്കു വാക്കിനാലും ക്രിയകളാലും വെളിപ്പെടുത്തിക്കാണിച്ചു, മനുഷ്യപാപങ്ങളെയും പാപഫലങ്ങളെയും ശിക്ഷയെയും തന്റെ മേൽ ചുമന്നു മരിച്ചു തന്നെത്താൻ പ്രായശ്ചിത്തബലിയായി അർപ്പിച്ചു. ഇതിനാൽ ദൈവനീതിക്കു തൃപ്തിവരുത്തുകയും ദൈവസ്നേഹത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുകയും താൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നീറ്റിനിന്നാൽ നിത്യജീവനെ മനുഷ്യക്കായിട്ടു സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെ വിശ്വാസത്തോടു കൂടെ ആർ അംഗീകരിക്കുന്നുവോ അവർക്കു്ളാം ആ ഏകനീതിമാനായ യേശുവിന്റെ പുണ്യവും നിത്യജീവനും ദൈവത്തോടു കൂട്ടായ്ക്കയും കിട്ടുന്നതാകുന്നു. ഇതാകുന്നു സുവിശേഷം എന്ന വേദപുസ്തകത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു. ഇതിനെ പാപി താഴ്മയോടെ അംഗീകരിച്ചു ഈ ഭിവ്യസത്യത്തിൽ തല്പരനാകുന്നെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. ചിത്രത്തിൽ കാണുന്ന പ്രാവു അതിന്നു അടയാളമാകുന്നു. യേശുവിന്റെ മരണപുനരുത്ഥാനങ്ങളാൽ പാപങ്ങൾക്കു മോചനം വന്നു; ദൈവസഹവാസത്തിന്നു തടസ്സമായിരുന്ന പാപത്തെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു, ദൈവപുത്രനായിത്തീർന്നിട്ടു ദൈവകൂട്ടായ്മയിൽ ജീവിക്കാം എന്ന നിശ്ചയം കൊടുത്തു ദൈവാത്മാവു ആ ഹൃദയ

ത്തിൽ വാണുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു കണ്ടിട്ടു പിശാചും ഭൃഷ്ടജന്തുക്കളാൽ സൂചിതമായ അമ്പന്റെ സൈന്യവും മാനുഷഘോരയത്തെ വിട്ടുപോയി. ഇപ്പോൾ അകത്തു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്ന അഗ്നിജപാലകൾ സത്യവെളിച്ചവും നീതിയും സമാധാനസന്തോഷങ്ങളും ഘോരത്തിൽ നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഉൾച്ചെവിയും ഉൾക്കണ്ണും തുറന്നുവന്നതുകൊണ്ടു ഇതൊക്കെയും നിവൃത്തിച്ചവനായ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൽ സന്തോഷിച്ചുല്ലസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും ചൈതന്യം പ്രാപിച്ച നക്ഷത്രങ്ങളെ പോലെ മിന്നുന്നു. (ചിത്രത്തിൽ ഒരു നക്ഷത്രം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ.) ഇപ്രകാരം മനുഷ്യനിൽ വാസ്തവമായ ഒരു മാറ്റം സാഭവിക്കുന്നു. ഇതിന്നാകുന്നു പുനർജന്മം എന്നു പറയുന്നതു. എങ്കിലും പിശാചും അമ്പന്റെ സൈന്യവും ഭൂതത്തല്ല അടുക്കെ തന്നെ നില്ക്കുന്നു എന്നു മറക്കരുതു. അകത്തു പ്രവേശിപ്പാൻ വല്ല ചെറിയുരുക്കങ്ങളോ എന്നു നോക്കി കാക്കുന്നു. പുറത്താക്കപ്പെട്ടതിനാൽ പല്ലം കടിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു പുനർജന്മം സർവ്വദാ ഉണർന്നു പ്രാപ്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണം.

“എല്ലാവരും വേണ്ടി ഒരുവൻ മരിച്ചിരിക്കെ എല്ലാവരും മരിച്ചു.”

“ക്രിസ്തുവോ നാം പാപികൾ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നമുക്കു വേണ്ടി മരിക്കയാൽ ദൈവം തനിക്കു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.”

“കരുത്തൻ ക്രിസ്തു ചിലായാൽ അചൻ പുതിയ സൃഷ്ടി ആകുന്നു അതിന്നൊക്കെയും ദൈവം തന്നെ കാരണഭൂതൻ; അചൻ നമ്മെ ക്രിസ്തുമൂലം തന്നോടു നിറപ്പിച്ചു.”

പുനർജ്ജാതന്മാർ കഴിക്കേണ്ടും

സ്നേഹരൂപം പ്രാപ്തനായും.

പ്രിയ രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുവേ, എന്നിൽ കാണിച്ചു വെക്കുന്നതെന്തെല്ലാം ഞാൻ യോഗ്യമാംവണ്ണം കീർത്തിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? നീ നിന്നെത്തന്നെ എനിക്കു വേണ്ടി ദേഹി, ദേഹ, ആത്മാവോടുകൂടി തികഞ്ഞ ബലിയായി അർപ്പിക്കുകയും എന്റെ പാപാപരാധത്തിന്റെ ശിക്ഷയെ നിന്മേൽ ഏല്ക്കുകയും ചെയ്തതുനിമിത്തം നിന്നെ തക്ക വിധത്തിൽ എങ്ങിനെ പുകഴ്ത്തേണ്ടു! സ്വസ്ഥോപദേശമാകുന്ന നിന്റെ സുവിശേഷം സമ്മാനിച്ചതിനായി കൃതജ്ഞനാകുന്നതെങ്ങിനെ! പിശാചിന്നു ആലയമായ ഞാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്നു ആലയമായീന്ന് അതിശയം തക്കവിധത്തിൽ വർണ്ണി

പ്പാൻ കഴിയാത്തതു! മുമ്പു പാപദാസനായ
എന്നെന്നു ദൈവപുത്രനാക്കിത്തീർത്ത അത്യാ-
ശ്ചര്യമായ സ്നേഹം ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയാത്തതു.
എന്റെ പാപബന്ധനങ്ങൾ അററു, ഞാൻ
സ്വതന്ത്രനായി, തിരകരുണയെ തുച്ഛിച്ചു.
ആകയാൽ നിന്റെ സ്തുതികളാൽ എന്റെ
ആത്മാവിനെയും ഇടവിടാതെ നിറക്കേണ-
മേ! പാപമോചനത്തിന്റെ മുമ്പും നിത്യ-
ജീവന്റെ അച്ചാരവും ആയിട്ടു നീ തന്നിരി-
ക്കുന്ന നിന്റെ ആത്മാവിനാൽ എന്റെ വി-
ശ്വാസത്തെ ജീവനുള്ളതാക്കിത്തീർക്കയും വദ്ധി-
പ്പിക്കയും ചെയ്യേണമേ! നിന്റെ കഷ്ടപ്പാടു-
മരണങ്ങളാലും ജീവനുള്ള പുനരുത്ഥാനത്താ-
ലും നീ എനിക്കു വേണ്ടി സമ്പാദിച്ച സ്വ-
ർഗ്ഗീയധനങ്ങളെ അധികമധികമായി കണ്ടറി-
വാൻ എന്റെ ഉഷ്ണങ്ങളെ തെളിയിച്ചു പ്ര-
കാശിപ്പിക്കേണമേ!

അല്ലയോ കരുണയുള്ള കർത്താവേ!
ഞാൻ പുതുതായി ജനിച്ച ശിശുവത്രേ. എ-
ന്റെ രക്ഷയാകുന്ന ദൈവമേ! എന്നെ കൈ

വിടരുതേ! അമ്മയച്ഛന്മാർ മക്കളെ ഉപേക്ഷിക്കാം, നീയോ നിന്റെ മക്കളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനല്ലല്ലോ. പാപം എന്നെ തോല്പിക്കാതെ ഇരിപ്പാനും ഞാൻ പ്രമാദം എല്ലാം വെടിഞ്ഞു ഉണൺകൊണ്ടിരിപ്പാനും ദോഷത്തിലേക്കു നടത്തുന്നവയെല്ലാം നരകം പോലെ കരുതി അകന്നു നില്പാനും നിന്റെ കരുണയും സഹായവും എന്നിക്കാവശ്യമാകുന്നതുകൊണ്ടു അതുകളെ എനിക്കു ദയപാലിക്കേണമേ! മേലാൽ പിശാചിന്നു അടിമയാക്കിരാതിരിപ്പാൻ എന്നെ മേൽക്കുമേൽ ശുദ്ധീകരിച്ചു പുതിയ ഹൃദയത്തെ കൃപയാലെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി തരേണമേ! ആമേൻ.

നാലാം ചിത്രം.

കൂശിൽ തറെക്കപ്പെട്ട യേശുക്രിസ്തു
വിലല്ലാതെ മരൊന്നിലും ആശ്രയിക്കാത്ത മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയരൂപം.

ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതു തന്നിൽ നിറഞ്ഞു വഴിയുന്നതായ സ്നേഹം മനുഷ്യൻ അനുഭവിച്ചു, ദൈവത്തോടു

സംസ്കൃതം ചെയ്തു, ദൈവകൃട്ടായ്യാൽ ഉണ്ടാകുന്നതായ പരമ
ഭാഗ്യം അനുഭവിച്ചു ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു സേവിച്ചുകൊ
ണ്ടു ദൈവമഹിമയെ വിളങ്ങിപ്പാനായിട്ടത്രേ. ഇതു ലഭ്യ
മാവാനായിട്ടു മാനുഷഹൃദയത്തിൽ ദൈവസ്നേഹത്തെ ഉജ്ജ്വ
ലിപ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധാത്മാവു കൃശിൽ തരക്കപ്പെട്ട സ്നേഹാ
വതാരമായ യേശുവിന്റെ സ്വരൂപം നിത്യം മനസ്സിൽ
പൊങ്ങിവരുവാന്തക്കവണ്ണം പ്രവൃത്തിക്കുന്നു. ദൈവസ്നേ
ഹം എല്ലാറ്റിലും പരമായി പ്രത്യക്ഷമായതു മനുഷ്യർക്കുവേ
ണ്ടി ഘോരമരണം അനുഭവിച്ചു തന്നെത്താൻ പ്രായശ്ചിത്ത
യാഗമായി അർപ്പിച്ച യേശുവിലല്ലാതെ മറെറാന്നില്ലമല്ല.
പലരും പലതും ചൊല്ലി പ്രശംസിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിയോ
കൃശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിലത്രേ പ്രശംസിക്കുന്നത്. യേശു
മൂലം പാപമോചനം ലഭിച്ചവെങ്കിലും പണ്ടു ചെയ്ത പാപ
ങ്ങൾ പലതും ഓർമ്മ വരികയും പിശാചു ഭയപ്പെടുത്തുകയും
ചെയ്യുന്നതാറും ഞാൻ എന്റെ ഗുണവിശേഷതകളിലോ പ്ര
വൃത്തികളിലോ അല്ല, യേശുവിന്റെ കൃപാഭാരാഹണമരണ
ങ്ങളിലത്രേ ആശ്രയിക്കുന്നത്; ദൈവസ്നേഹത്തിന്നു പണയ
മായിരിക്കുന്ന അവനാൽ പാപങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രതിശാന്തി
ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നു ആശ്വസിച്ച് ധൈര്യപ്പെടും. കൃശി
ക്കപ്പെട്ട യേശു ധൈര്യത്തിന്റെ ഉറച്ച മാതൃമല്ല, നന്മ ചെ
സ്താൻ വേണ്ടുന്ന ശക്തി കൊടുക്കുന്നവരമാകുന്നു. രക്ഷ പ്രാ
പിച്ചവരിലെല്ലാം കൃശിക്കപ്പെട്ടവനോടു സാദൃശ്യം പ്രാപി
പ്പാനുള്ള കാർഷ്യവും ജനിക്കുന്നു. ഒത്തൻ കയ്യിൽ അപ്പവും

വീഞ്ഞും പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇരിന്റെ സാരമോ: നാം അപ്പവും വീഞ്ഞും അനുഭവിക്കുമ്പോലെ യേശുവിനെ ഭോജ്യമാക്കി അനുഭവിച്ചു അവൻ രണ്ടാമതും ചന്ദ്രവോളം അവന്റെ മരണത്തെ കാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ അവന്റെ മരണത്തെ കൃത്യജ്ഞതയോടെ കാത്താൽ ആത്മാവിന്റെ മാലിന്യമെല്ലാം നീങ്ങും; അനുചിതങ്ങളെല്ലാം വെറുപ്പാനും അവന്നു പ്രസാദമുള്ളവ ചെയ്യാനും അപനോടൊന്നിച്ചു മരിപ്പാനും കൂടെ മനസ്സു വരും. മറ്റൊരു ഭൂതൻ കരുത്തോല കാണിക്കുന്നു. കരുത്തോല പണ്ടുപണ്ടേ ജയത്തിന്റെയും മോഹാസവഘോഷത്തിന്റെയും അടയാളമാകുന്നു. യേശുവിൻനിമിത്തം മനുഷ്യൻ, ധനം, മാനം, കടുംബം, സ്വജീവൻ ഇത്യേകികളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ഇടവരേണം. പരിഹാസങ്ങളും ഉപദ്രവങ്ങളും നഷ്ടകഷ്ടങ്ങളും വരാതിരിക്കയില്ല. ആ അവസരങ്ങളിൽ അധൈര്യപ്പെടാതെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിന്നു അവറ്റൊടു പോരാടേണ്ടതാകുന്നു. യേശുവിൽനിന്നു ദിവ്യസേന ശക്തി പ്രാപിച്ചു പോരാടിയാൽ ജയം നിശ്ചയം. അവൻ ജയിച്ചു പിതാവായ ദൈവത്തോടൊന്നിച്ചു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പ്രകാരം ജയിക്കുന്നവരെല്ലാം യേശുവോടുകൂടെ എന്നും ജയശാലികളായി വാഴും.

“ദൈവം നമുക്കു അനുക്രൂപം എങ്കിൽ നമുക്കു പ്രതിക്രൂപം ആർ? സ്വന്ത പുത്രനെ ആദരിക്കാതെ നമുക്കു എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഏല്പിച്ചു തന്നവൻ അപനോടു കൂടെ സകലവും

നമുക്കു നല്ലാതിരിക്കുമോ? ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ ആർ കുറും ചുമത്തും. നീതീകരിക്കുന്നവൻ ദൈവം.”

“എനിക്ക് നമുക്കു കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയില്ലാതെ പ്രശംസിപ്പാൻ ഇടവരരുതു. അവനാൽ ലോകം എനിക്കും ഞാൻ ലോകത്തിനും കൃഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.”

യേശുവിന്റെ ഉടമയാവാൻ ആശിക്കുന്നവന്റെ പ്രാർത്ഥന.

സ്നേഹസ്വരൂപനേ! അരിഷ്ട പാപികളായ മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി കൃപയിൽ തരപ്പെട്ടവനേ! നീ എന്നെ ദൈവത്തോടു നിരപ്പിച്ചു ദൈവസഹവാസിയാക്കി തീർത്തിരിക്കുന്നു. നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വാഴേണമേ! നിന്റെ കഷ്ടമരണങ്ങളുടെ ഓർമ്മ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിറയുമാറാക്കേണമേ! നീ സ്നേഹിച്ചു പോലെ ഞാനും സ്നേഹിപ്പാൻതക്കവണ്ണം നിന്റെ സാദൃശ്യം മൂറും എന്നിൽ വിളങ്ങി വരുമാറാക്കേണമേ! മുമ്പെ നിധിയായിത്തോന്നിയതെല്ലാം നിസ്സാരം എന്നു വെപ്പാനും നിന്റെ

അറിവിൽ നിത്യം വളരുവാനും നീ എന്നുള്ളിൽ
നിഴലിക്കേണമേ! നീ എന്നിങ്ങ എല്ലാറ്റിലും
എല്ലാം ആകുന്നു എന്നുള്ള ഭാവം എന്നിൽ
ഉറപ്പിക്കേണമേ! എന്റെ സുകൃതങ്ങളാലല്ല,
നിന്റെ പുണ്യത്തിലാശ്രയിച്ചു വിശ്വസിക്കു
ന്നതിനാൽ എന്നെ ദൈവമുമ്പിൽ കൊള്ളാ
കുന്നവനാക്കിത്തീർക്കേണമേ! ഞാൻ നിന്നോടു
കൂടെ ക്രൂശിൽ തരക്കപ്പെട്ടവനല്ലോ. ഇനി
ജീവിക്കുന്നത് ഞാനല്ല, ക്രിസ്തു എന്നിൽ ജീവി
ച്ചിരിക്കുമാറാക്കേണമേ! എന്നെ നിത്യജീവനു
ള്ളവനാക്കിത്തീർക്കേണമേ! നീയല്ലോ വിശ്വാ
സത്തെ ആരംഭിച്ചവനും തികക്കുന്നവനും.
നീ സന്തോഷത്തെ അല, നന്ദിയെ തെരി
ഞ്ഞെടുത്തു, ക്രൂശിനെ ചുമന്നു. നിന്റെ കഷ്ട
മരണങ്ങൾ എന്റെ ആത്മഭോജനവും, തിരു
ക്രൂശു പാപത്തോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ എന്റെ
സങ്കേതസ്ഥലവും, തിരുമരണം എന്റെ ശര
ണവും ആക്കിത്തീർക്കേണമേ! എന്നിങ്ങ മുൻകി
ടക്കുന്ന പോറ്റാച്ചിലിനെ ക്ഷാന്തിയോടെ കഴി
ച്ചോടി വിരതിനെ വിശ്വാസത്തോടെ പിടി

ചു ജയം പ്രാപിച്ചു ഒടുക്കം നിന്നോടു ചേരു
മാറാക്കേണമേ! ആമേൻ!

അഞ്ചാം ചിത്രം.

പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയമായ്ക്കീൻ ദൈവഭക്തന്റെ
ഹൃദയ രൂപം.

യേശുദൂതം കരുന്നായും ദൈവാത്മാവിനാൽ വിശുദ്ധിയും
പ്രാപിച്ച പാപിയുടെ ഹൃദയത്തെ ദൈവം തനിക്കു മന്ദിര
മാക്കി തീർത്തപ്രകാരം ഈ ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.
ദൈവം ഏകനും, പിതൃപുത്രസദാശമസ്വരൂപനും ആകുന്നു.
ഇതു വരച്ച കാണിപ്പാൻ ചിത്രശ്രേഷ്ഠനും അസാധ്യം.
ദൈവത്തിന്നു യാതൊരു സാദൃശ്യവും പറയുന്നതുമല്ല. എല്ലാം
അവന്റെ സൃഷ്ടിയല്ലോ. അപ്രകാരം ഒന്നു സങ്കല്പിക്കുന്ന
തും മഹാ ഭോക്താമത്രെ. അതുകൊണ്ടു ദൈവം മാനുഷഹൃദയ
ത്തിൽ വസിക്കുന്നു എന്നതു ആകാശത്തുനിന്നു ഹൃദയത്തി
ലേക്കു വരുന്ന വെളിച്ചത്താൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശ്വാ
സിക്കു സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു ദൈവസംസ്കൃതം വന്നു എന്നാകുന്നു
അതിന്റെ പൊരുൾ. ഇപ്രകാരം ജീവനുള്ള ദൈവത്തി
ന്റെ ആലയമായി തീർന്നവർക്കു ക്രൂശിന്റെ രൂപം ഹൃദയ
ത്തിൽനിന്നു മാഞ്ഞുപോകാതെ അവരുടെ വിശ്വാസത്തോ

പ്രത്യാശകൾക്കു ആധാരമായി നില്ക്കുന്നു. അകത്തുള്ള അപ്പവും വീഞ്ഞും ദൈവത്തോടും ദൈവത്താൽ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭയോടും തന്നിക്കു നിത്യം സംസർഗ്ഗമുണ്ടെന്നു കറിക്കുന്നു. പല മണികളാൽ ഉണ്ടായ അപ്പവും പല പഴങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന മുന്തിരിരസവും അനുഭവിക്കുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിലുള്ള വിശ്വാസികളുടെ സമ്പർക്കവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയത്തോടു ദൈവവും സഭയും ഒന്നിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഹൃദയാവസ്ഥ എത്രയോ മഹത്വമുള്ളതാകുന്നു. മുമ്പു പിശാചോടുകൂടെ അവന്റെ സൈന്യം വാണിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ ദൈവത്തോടൊന്നിച്ചു ഭിച്ചുഗുണങ്ങൾ വാഴുന്നു. സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ഭീമലക്ഷ്യാന്തി, സാധുത്വം, സജ്ജ്ഞം, വിശ്വാസം, സൗമ്യത, ഇന്ദ്രിയജയം, ജാഗ്രത, ഭാനശീലം, വിനയം ഇത്യാദി ഭിച്ചുസൈന്യം നിറഞ്ഞു കാണാം. മൃഗങ്ങളൊക്കെയും അപ്രത്യക്ഷമായി. ക്രിസ്തുവോടൊന്നിച്ചു ഏകോപിച്ചാൽ നമുക്കും അവനും ഏകാത്മത്വം ഉണ്ടാകും. വിശ്വാസിക്കു നിത്യജീവനും സ്വർഗ്ഗവും ഇഹത്തിൽ തന്നെ അനുഭവമാണ്. ഒത്തന്മാരോ അവനെ താങ്ങുന്നു. പിശാചോ നിരാശപ്പെട്ടു ഓടിപ്പോകുന്നു.

യേശു പറയുന്നു: “എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കും. എന്റെ പിതാവിന്നു അവനെ സ്നേഹിക്കും; ഞങ്ങൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു കൂടെ

വാസം ചെയ്യാം.” “ദൈവം സ്നേഹം തന്നെ, സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിൽ വസിക്കുന്നു. ദൈവം അദ്വൈതം വസിക്കുന്നു.”

ദൈവാലയമായ്ക്കീൻ മനുഷ്യന്റെ പ്രാപ്തം.

ഞങ്ങളുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും ഞങ്ങളുടെയും പ്രിയപ്പെട്ട പിതാവായ വിശുദ്ധ ദൈവമേ! നിന്റെ സ്നേഹം വലുതു. നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും വസിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന സംഗതി വരുത്തിയ അളവിലാത്ത സ്നേഹത്തെ കാത്തു നിന്നെ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ സ്തുതിക്കുന്നു. ദിവ്യ പൂർണ്ണത കൊണ്ടു എന്നെ നിറക്കേണമേ! നിന്നെ ഞാൻ സർവ്വാത്മനാ സ്നേഹിക്കാതിരിപ്പതെങ്ങിനെ? സ്നേഹസാഗരമേ! എന്നെയും കൂടെ സ്നേഹപരിപൂർണ്ണനാക്കിത്തീർക്കേണമേ! എന്റെ ആത്മാവു ഇടവിടാതെ നിന്റെ ആലയമായിത്തീരേണമേ! ഞാൻ സകലത്തിലും നിന്നെ അന്വേഷിച്ചും ബഹുമാനിച്ചും സ്നേഹി

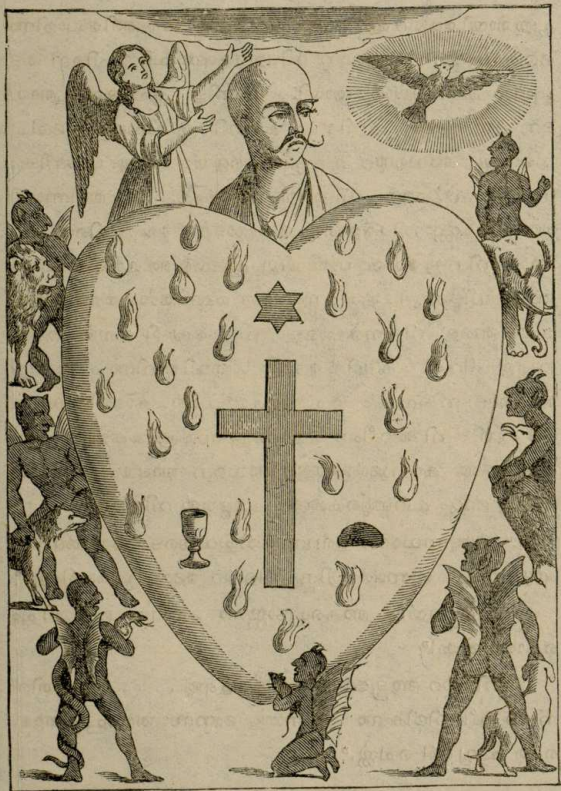
ചും സേവിച്ചും പോരുമാറാക്കേണമേ! എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആനന്ദമേ! നീ തന്നെ എന്നും എനിക്കു സർവ്വസ്വവും അവകാശവും വിചാരവും ആയി പാർത്തരുളേണമേ! ആമേൻ.

അറാം ചിത്രം.

വിശ്വാസം കുറഞ്ഞു, വെളിച്ചം മങ്ങി,
പ്രപഞ്ചസങ്കീർണ്ണത അതിക്രമിച്ചുവരുവാൻ തുടങ്ങിയവന്റെ ഹൃദയചിത്രം.

ഈ ചിത്രത്തിലെ മുഖത്തെ നോക്കുമ്പോൾ നിദ്രാമയകത്തിന്റെയും മോഹവിചാരങ്ങളുടെയും ലക്ഷണങ്ങൾ കാണാറുണ്ട്. കണ്ണുകൾക്കു പ്രകാശമില്ല, നക്കുതും നന്നായി മിന്നുന്നില്ല, കൂശിന്റെ രൂപം മങ്ങിപ്പോയി, അതിൽ തറെക്കപ്പെട്ടവന്റെ ഓർമ്മയും കുറഞ്ഞു, അപ്പുറം വീഞ്ഞു കുറിക്കുന്ന ഭിച്യുസംസർത്തിനു മുദമ്പത്ത ചെതമ്പുവും ഇല്ലാതെയായി, അഗ്നിജ്വാലകളാകുന്ന അനുതാപദണ്ഡാദികൾ ശുഷ്കാന്തികൾക്കും ചൂടില്ലാതെയായി. ഇവകളാൽ ഹൃദയം ഇരുണ്ടും വറുണ്ടും പോയി.

മേൽപറഞ്ഞ അവസ്ഥ കണ്ടിട്ടു പിശാചു തന്റെ മുദമ്പത്ത സൈന്യങ്ങളായ ദുശ്ശാസികളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നതോടുകൂടി

പുതുതായി വേറെ ഏഴു പിശാചുക്കളെയും വരുത്തിപോരിന്നു ഒരുവെട്ടുന്നു. പ്രാർത്ഥന വിട്ടതുകൊണ്ടു പിശാചിനെ തടുപ്പാനും കഴിവില്ലാതെയായി. എന്നിട്ടും കൃപാഭൂതൻ അവനെ ഉണർത്തുന്നു. നിനക്കു വേണ്ടി ശ്രീശിക്ഷപ്പെട്ട മരിച്ചവനെയും അവന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളെയും കാത്തു ധ്യാനിക്ക, സഭാസംസ്കൃതത്തെ വിടാതെ പുതുകുക, ജയത്തിനായി ഉത്സാഹശുഷ്കാന്തികളോടെ പോരാടുക, യേശുവിനെ മറന്നാൽ നിനക്കു വേറെ ഗതിയില്ല, ഹൃദയത്തെ കാക്കുക, പാപങ്ങളെ വിട്ടുമാറുക, ആ സ്നേഹമുള്ള രക്ഷിതാച്ച തന്റെ സ്നേഹഭജങ്ങളെ നിന്നെക്കൊള്ളെ നീട്ടി കോഴി തന്റെ കഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകിൻ കീഴിൽ ചേർത്തു ശത്രുവിൽനിന്നു കയ്യടക്കുന്നതു പോലെ നിന്നെയും ചേർത്തുകൊൾവാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു. നീ ഏതിൽനിന്നു വീണു എന്നോർത്തു സൽക്രിയകളെ ചെയ്ത, ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കൊല്ല, അവനെ അഭയം പ്രാപിക്ക എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൃപാഭൂതൻ വിളിക്കുന്നു.

“ഉറങ്ങുന്നവനേ! ഉണർന്നു മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേൽക്ക; എന്നാൽ ക്രിസ്തു നിന്റെ മേൽ പ്രകാശിക്കും.”

“പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാത്താൻ ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിക്ക!”

“നിന്റെ ആദ്യസ്നേഹം വിട്ടുകളഞ്ഞു നീ ഏതിൽനിന്നു വീണിരിക്കുന്നു എന്നോർത്തു മാനസാന്തരപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ പ്രവൃത്തി ചെയ്ത.”

പ്രപഞ്ചസങ്കുനായിത്തീരുന്നവൻ
കഴിക്കേണ്ടും പ്രാത്ഥന.

കന്താവേ! നീ എന്നെ ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്റെ നിസ്സാരഹൃദയത്തിന്റെ അവസ്ഥ നീ കാണുന്നുവല്ലോ. അയ്യോ! എന്റെ വിശ്വാസം എത്ര വേഗം ക്ഷയിച്ചുപോയി, സ്നേഹം കുളിർത്തുപോയി, പ്രപഞ്ചസങ്കി വേരുന്നി, ഉണർന്നു പ്രാത്ഥിപ്പാൻ മനസ്സില്ല, ചില്ലറയായതുപോലും നിനക്കുവേണ്ടി ഉപേക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്നില്ല, നിന്റെ നാമംചൊല്ലി ഞാൻ പൊതു മരിക്കും എന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ ഒരു നാഴികപോലും ഉണർന്നിരിപ്പാൻ മനസ്സില്ല, പ്രാത്ഥിപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ എന്റെ വിചാരങ്ങളെല്ലാം അങ്ങമിങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്നു. അയ്യോ! ഞാൻ എത്രവേഗം തോററുപോകുന്നു. ലോകം ശക്തിയുള്ളതു, പിശാചു ബലവാൻ, ഞാനോ ബലഹീനനായ്ക്കിന്ന്, എന്നെ താങ്ങി ഉറപ്പിക്കേണമേ! അല്ലാത്തതാൽ എന്റെ കഥ അമാന്തമായ്കിതും, ഞാൻ നശിച്ചുപോ

കാ. എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ! എന്റെ
രക്ഷയാകുന്ന ദൈവമേ! എന്നെ കൈവിടല്ലേ!
നീ എന്നിൽ വസിക്കാഞ്ഞാൽ ഞാൻ നിന്നിൽ
വസിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? നിന്റെ വെളിച്ചം
എന്നിൽ കെട്ടുപോകരുതേ! സ്നേഹം ക്ഷയിച്ചു
പോകരുതേ! വിശ്വാസം ഇല്ലാതെയായിത്തീ
രരുതേ! നിന്നെ അച്ഛാ, പിതാവേ എന്നു വി
ളിപ്പാൻ അധികം ഇഷ്ടം തോന്നുമാറാക്കേണ
മേ! നിന്റെ പ്രിയപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തു
വിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുമരണങ്ങളെ ഞാൻ മറക്കാ
തെ, മായയിൽനിന്നു കണ്ണുകളെ തെറിച്ചു,
തന്റെ അമൂല്യരക്തത്താൽ എന്നെ മേടിച്ചു
വന്നു തക്ക മുതലായിരിപ്പാനും, അവനെ ജീവ
നാലും മരണത്താലും മഹത്വപ്പെടുത്തി ജയം
പ്രാപിപ്പാനും എന്നിൽ കടാക്ഷിച്ചു പുതുജന്മ
ത്തെ നടുത്തി തികക്കേണമേ! ആമേൻ.

ഏഴാം ചിത്രം.

ദൈവഭക്തനായതിൽ പിന്നെ മനഃപൂർവ്വ
മായി പാപം ചെയ്ത പിശാചിനെ വീണ്ടും
അകത്തു കടത്തി വാഴമാറാക്കിയവന്റെ
ഏദയരൂപം.

ഇതെന്തൊരു ഭയങ്കരമായ കാഴ്ച! ദൈവാലയമായിരുന്ന
ഏദയത്തിൽ പിശാചു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു വീണ്ടും വാഴുന്നു.
മൃഗങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒട്ടുന്നങ്ങളും അകത്തു കടന്നു, ഒട്ടുത
ങ്ങളും കൂടിവന്നു കടിയേറി. പാപങ്ങളുടെ ഉഗ്രത മുമ്പ
ത്തെക്കാളും നാമ്പടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു. ഈ വീഴ്ചക്കും അധമ
സ്ഥിതിക്കും കാരണമെന്ത്? ലഭിച്ച കരുണയെ ചരതിക്കാ
തെ, പാപങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണത്തെ മറന്നു, ദൈവഭക്തി
യുടെ അഭ്യാസം നിരസിച്ചു, ഉള്ളിൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടു മരിച്ചു
പോയതു തന്നെ. വളരാത്താൽ പിന്തിരികേ ഉള്ളു. ഇടുക്കു
വാതിലൂടെ അകമ്പുകുവാനും, നിവൃത്തിയാലായ വഴിയിൽ
ത്യാഗിയായി നടന്നു പോരുകുവാനും, ലോകാഭിലാഷങ്ങളെ
വെടിഞ്ഞു യേശുവിന്റെ കൃപയെത്തു നടപ്പാനും തുനിയാ
ത്താൽ പിശാചിന്റെ വലയിൽ കുടുങ്ങി വീണു താണുപോ
കേയുള്ളു. അങ്ങിനത്തവൻ ചരടിച്ചതിനെ തിന്നുന്ന നായ്ക്കും
കളിച്ചപിൻ ചളിയിൽ ഉരുളുന്ന പന്നിക്കും തുല്യം. വിശു
ദ്ധാത്മാവിന്നു ഒട്ടുതങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കുന്നതു അസാദ്ധ്യ

മാകയാൽ അതു മടങ്ങിപ്പോകുന്നു. കൃപാമൂലം വാങ്ങിപ്പോകുന്നു. എങ്കിലും അകലുന്നതിന്നു മുൻപെ കൈകൂപ്പി: അല്ലയോ മഹാപാപി! നിന്റെ സമാധാനത്തിനുള്ളവ ഇന്നെങ്കിലും നീ അറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു; ഇന്നും കൂടെ ഒരച്ഛന്റെ ഹൃദയം നിനക്കായി തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു. സാമീദോഹി! മടങ്ങി വാ, ഇനിയും കനിവു കാണിക്കാം, എങ്കിലും ഇവയെല്ലാം നിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു മറഞ്ഞു കിടക്കുന്നതു എന്നൊരു കഷ്ടം, എന്നിങ്ങിനെ മുറയിടുന്നു. ഈ കൃപാവിളി ഒന്നും അപന്റെ ചെവിയിൽ കടക്കുന്നില്ല. ചെവി അടഞ്ഞുപോയി, ഹൃദയവും കഠിനപ്പെട്ടു, കരുടനെപ്പോലെ പാതാളവഴിയിൽ നടക്കുന്നു.

ദേസ്സഹിത! നിന്റെ അപസ്ഥയും ഇപ്രകാരം ആയ്ക്കിരുന്നാൽ മതി എന്നു ശങ്കിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടോ? സൂക്ഷിക്ക! പക്ഷെ നീയും പാപങ്ങൾ നിമിത്തം ദുഃഖിച്ചു അവയെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു ചെറുത്തു പാപക്കുടമയായി കാംക്ഷിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ വാത്സല്യത്തെയും സഭാരത്നവിന്റെ വിശുദ്ധീകരണശക്തിയെയും കറഞ്ഞൊന്നു അനുഭവിച്ചുശേഷം നിന്നെത്തന്നെ കരുതാതെ വീണ്ടും പിശാചിന്റെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടവനായിരിക്കാം. ഇതിനാൽ നിന്റെ ഭാസ്ത്രാവസ്ഥ ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്നു. ഉണർന്നു ശബ്ദത്തിനും ദേസ്സഹഭാവത്തിനും നിന്നിൽ മൃത്യുവത്തപ്പോലെ ഫലം കാണാതിരിക്കാം. ദൈവവചനം ഇപ്പോൾ നിസ്സാരമായിത്തീരുന്നു. അതു വരാതിരിപ്പാൻ കരുതിക്കൊൾക. പിഴച്ചുപോയെങ്കിൽ ചെന്നു

ക്ഷമചോദിക്ക, വീണ്ടുപോയെങ്കിൽ എഴുന്നീല്പിപ്പാൻ ശക്തനായവനെ നോക്കി വിളിക്ക! എഴുന്നീല്പാൻ കേവലം അസാധ്യമായ വീഴ്ചകൾ ഉണ്ടെന്നു കാക്ക. അതുകൊണ്ടു ദൈവകരുണ തുച്ഛനോക്കിയവനെ! അതിൽനിന്നു വീഴ്ചയിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്ക. പാപങ്ങളോടു ഒരിക്കലും ഇണങ്ങാതെ ഭിന്നഭേദം യുദ്ധം ചെയ്യ. ദേഹത്തിൽ ആശ്രയിക്ക, ബലവാനായ പിശാചിനെ ജയിച്ചു ബന്ധിച്ചു പുറത്താക്കുവാൻ ശക്തനായ അതി ബലവാനല്ലോ അവൻ. ഭയങ്കരമായ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നിരാശപ്പെടാതെ അനന്താപപ്പെടുക, മടങ്ങിവരിക, കെഞ്ചി യാചിക്ക, ശുദ്ധാന്തിയോടെ അന്വേഷിക്ക, ആതുരനായി മുട്ടുക. മനുഷ്യരാൽ അസാധ്യമെങ്കിലും ദൈവത്താൽ സകലവും സാധ്യമല്ലയോ?

“സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം ലഭിച്ച ശേഷം നാം മനുഷ്യപാപം ചെയ്യാൻ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇനികൾ യാഗവും ശേഷിക്കാതെ ന്യായവിധിക്കായി ഭയങ്കരമായൊരു പ്രതീക്ഷയും എതിരിടാതെ ദൈവത്തിന്നുള്ള ക്രോധംഗീയമേയുള്ളു.”

“പിൻമാറുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ ഉള്ളത്തിന്നു അവനിൽ പ്രസാദമില്ല” എന്നു ദൈവം പറയുന്നു.

ദൈവകരുണയിൽനിന്നു പിഴുതി
 പ്ലോയവൻ കഴിക്കേണ്ടും
 പ്രാർത്ഥന.

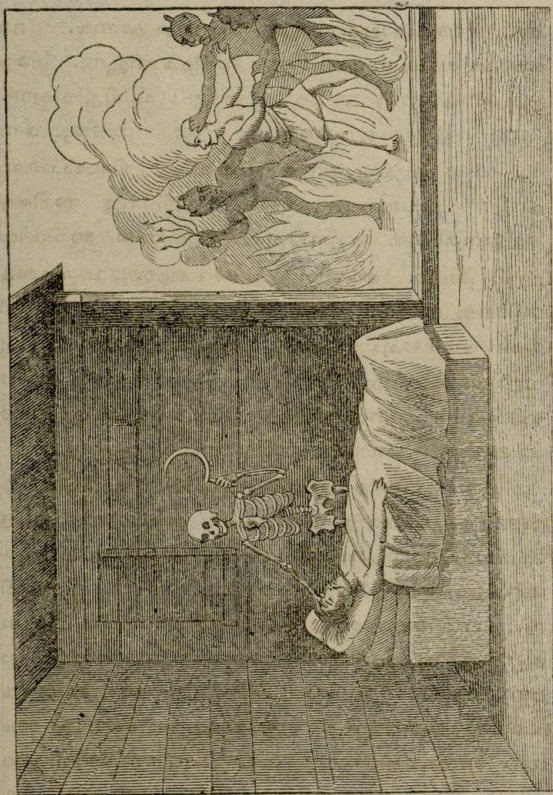
എൻ ദൈവമേ! വീണുപോയെങ്കിലും അ
 ടിയൻ നിന്റെ സൃഷ്ടിയല്ലയോ? യേശുക്രി
 സ്തുവേ! അടിയൻ നിന്നാൽ വിലക്കു മേടിക്ക
 ള്ളെട്ടവനാകുന്നു. ദൈവം നിന്നെ അടിയന്നു
 വേണ്ടിയും ജ്ഞാനവും, നീതിയും, വീണ്ടെടു
 പ്പും, വിശുദ്ധിയും ആക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നുവ
 ല്ലോ! എന്റെ പാപമരണപിശാചാദിബ
 ഡനങ്ങളെല്ലാം അറ്റുപ്പാൻ നീ ശക്തനാകു
 ന്നുവല്ലോ. നീ മത്സരിക്കുക വേണ്ടിയും
 വരം പ്രാപിച്ചവനാകുന്നു. മഹാദ്രോഹിയായ
 എന്നെ വീണ്ടും കനിയേണമേ! തിരുദാനങ്ങളെ
 ഇറക്കിത്തരുവാൻ പുനരാരംഭിക്കേണമേ!
 ഞാൻ വീണുകിടക്കുന്ന പാപക്കഴിയുടെ ആ
 ശം നിന്റെ സ്നേഹകൃപകളുടെ കൈക്കു എ
 ത്താത്തതല്ലല്ലോ! എല്ലാവരെയും ഉദ്ധരിപ്പാ
 നല്ലയോ നിനക്കു ഇഷ്ടം. ഭൂഷ്ടരെയും നീ
 കനിയുന്നുവല്ലോ. സൗഖ്യമാവാൻ എനിക്കു

മനസ്സുണ്ട്. എന്റെ പിൻവാങ്ങലിന്നു ചികിത്സിച്ചു പിശാചിന്റെ നാനാവിധമായദാസ്യത്തിൽനിന്നും എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ! ഇരുട്ടുപോവാൻ നിന്റെ വെളിച്ചവും ഭൂമോഘങ്ങളെ ആട്ടി പുറത്താക്കുവാൻ സദാത്മാവെയും നല്കി അരുളേണമേ! മരണപശ്ചന്തം പാപത്തോടെതിർത്തു പോരാടുവാൻ കൃപ നല്കേണമേ! പിശാചിനെ എന്റെ കാല്പിശിരിച്ചു ചവിട്ടുമാറാക്കേണമേ! അവന്റെ സകല അധികാരവും നശിപ്പിച്ചു എന്നെ മുഴുവനും നിനക്കു സ്വാധീനമാക്കിക്കൊള്ളേണമേ! നിന്തിരുക്കുറണയെ കേവലം മറുത്തവനായ ഈ മഹാപാപിയെ തള്ളിക്കളയരുതേ! ആമേൻ.

എട്ടാം ചിത്രം.

ഭൂഷ്ടന്റെ മരണവും പാപത്തിൻ കൂലിയും.

അനുതാപമില്ലാത്ത പാപിയുടെ മരണചിത്രം നോക്ക. അപനിൽ ഭേദപീഡ, ക്ലേശം, മരണഭീതി, അസമാധാനം, ന്യായവിധിയെ കാത്തിട്ടുള്ള വിറ ഇത്യാദികൾ കാണാത്ത

നം. “ആകാങ്കാലം ചെയ്ത ചാകാങ്കാലം കാണാം.” മരണത്തെ കുറിക്കുന്ന അന്ധവിക്രമം അരികെ നില്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കൈകൊണ്ടു അവന്റെ തലമുടി പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റേ കയ്യിലോ ഒരു അരിവാൾ ഉണ്ടു. വാടിപ്പോകുന്ന പുല്ലു കണക്കെ ഉള്ള മാനുഷജഡത്തെയും ഉതിർത്തുപോകുന്ന പുല്ലിൻ പൂപോലെയുള്ള മാനുഷതേജസ്സിനെയും അരിഞ്ഞു കളയുന്നതിനാൽ പ്രാണശ്ചൈവ വരുന്ന അരിവാൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങിനത്തവന്റെ ആത്മാവോ പാതാളത്തിലേക്കു പോകയും, ജ്വാലകളിൽ പാകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. പിശാചും അവന്റെ ഭൂതന്മാരും അവനെ പിടിച്ചു വലിച്ചിഴെച്ചും മുമ്പു സേവിച്ച പാപങ്ങളെ കാഴ്ചപ്പാടാക്കിയിരിക്കുന്നു. മനസ്സാക്ഷിയുടെ തീരാത്ത പീഡയും അനുഭവമാകുന്നു. എന്തൊരു ഭയങ്കരാവസ്ഥ! കഷ്ടം!

ഇതു പാപത്തിന്റെ തികഞ്ഞ ക്രൂരിയല്ല, ക്രൂരിയുടെ ആരംഭമത്രെ. രണ്ടാമതു ഒരു മരണം ഉണ്ടു. അതു കെട്ടുപോകാത്ത അഗ്നിക്കൊത്ത നരകാവസ്ഥയത്രെ. പല നരകങ്ങളുണ്ടു എന്നുള്ള വിശ്വാസം നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടു. “താമിസ്രം, പുനർ അന്ധതാമിസ്രം, കാലസൂത്രം, ഞ്ജരവം, പിന്നെ മഹാഞ്ജരവം, കാലീപാകം, വൈതരണിയും, അസിപത്രം, രണ്യപു, പിന്നെ സൂകരമുഖം, കൂടശല്യലി, ലോഹശങ്ക ഇരുപത്തൊട്ടു കോടി നരകം ഉണ്ടിങ്ങിനെ ഭൂരിതങ്ങൾക്കു തക്കവാറു അനുഭവിപ്പാനായി” എന്നു പറയുന്നു. അതിന്റെ വിവരം ആർക്കും നിശ്ചയമില്ല. പീഡാവേദനകളെയും ഭയ

ചരവശതകളെയും അസമാധാനം അസന്തുഷ്ടികളെയും സൃഷ്ടിക്കുന്ന അഗ്നിയും പുഴയും അന്ധതമണ്ണും അവിടെ വസിക്കുന്നു. ഈ ന്യായധിധി എപ്പോഴായിരിക്കും. യേശു ക്രിസ്തു കൃതഗണങ്ങളോടുകൂടെ മോചങ്ങളിൽ ന്യായധിചനായി വരുന്ന ദിവസം തന്നെ. മരിച്ചവരെല്ലാവരും, അന്നു ജീവനോടെ ശേഷിച്ചവരും എല്ലാം ഈ ന്യായധിരന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കേണ്ടിവരും. ചത്തവർ ശരീരത്തോടുകൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നീല്പിക്കപ്പെടും. കാരോരുത്തന്റെ ശരീരാവസ്ഥ അവനവന്റെ വിശ്വാസാവസ്ഥക്കു അനുസരമായിട്ടായിരിക്കും. ചിലർ മാനത്തിനും മററവർ അപമാനത്തിനും പാത്രമായിരിക്കും. ഉയിർത്തെഴുന്നീല്പിൽ അവരുടെ ശരീരവും അതിന്നൊത്തവണ്ണം ആയിരിക്കും.

അയ്യോ! എത്ര പേർ നിത്യനാശത്തിലേക്കു കാട്ടുന്നു. ഇവർ ദേവനാമകീർത്തനം, സത്കർമ്മാനുഷ്ഠാനം, മനുജപണ്ടൽ, ഉപവാസരീതിയത്രകൾ അഭ്യസിച്ചുപോരുന്നവരായിരിക്കാം. എങ്കിലും പിശാചിന്റെ അധീനത്തിൽ കുടുങ്ങി വലയുന്നവരായിരിക്കും. അഹങ്കാരം, ചതി, സ്വാർത്ഥം, അസൂയപകകൾ, കോപക്രാധങ്ങൾ, കക്ഷിഭേദം, ലൗകികഭാവം, മദമത്സരങ്ങൾ, ദുഷ്ടാചാര്യം മുതലായ പാപങ്ങളെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞുവരല്ല. തങ്ങൾ മററവരെക്കാൾ ഉത്തമന്മാർ എന്നു നിരൂപിച്ചു നടക്കുന്നു. മരണമോ പെട്ടെന്നു അണഞ്ഞു വന്നു അവരെയും അരിയുന്നു. അപ്പോൾ താന്താൻ വിതച്ചതു താന്താൻ കൊയ്യേണ്ടിവരും.

ദൈവകരുണയെ രുചിച്ചശേഷം വഴിയോട്ടു വഞ്ചി
ഭ്രംശിച്ചുപോയവരുടെ അന്ത്യം മഹാ ഭയങ്കരം. അതുകൊ
ണ്ടു താഴെ പറയുന്ന ഹിതോപദേശം ശ്രദ്ധിച്ചു ചെവിക്കൊ
ണ്ടു ഈ ഭയങ്കരവസ്ഥയിൽ എത്താതെവണ്ണം സൂക്ഷി
പ്പിൻ! തന്റെ ആടുകൾക്കു വേണ്ടി ജീവനെ കൊടുത്ത നല്ല
ഇടയൻ നിങ്ങളെ “അല്ലയോ അദ്ധ്വാനിച്ചും ഭാരം ചുമന്നും
നടക്കുന്നോരേ, ഒക്കെയും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ!
ഞാൻ നിങ്ങളെ തണുപ്പിക്കും; ഞാൻ നിന്നെ സവ്യ പാപ
ങ്ങളിൽനിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനാകുന്നു, എന്റെ ആടുകൾ
ക്കു ഞാൻ നിത്യജീവൻ കൊടുക്കും” എന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു
ആദരവോടുകൂടെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഇടയശ്രേഷ്ഠന്റെ ഈ
സ്നേഹവിളിയെ ഇന്നു കൂട്ടാക്കാഞ്ഞാൽ ന്യായധിനാളിൽ
നിത്യനരകാഗ്നിയിലേക്കു യാത്ര അയക്കുന്ന ന്യായധിപന്റെ
ഘോരശബ്ദം കേൾക്കേണ്ടിവരും. “ജീവനുള്ള ദൈവത്തി
ന്റെ കയ്യിൽ വീഴുന്നതു ഭയങ്കരം.”

“ഇവനെ കയ്യോ കാലോ കെട്ടി ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരു
ട്ടിൽ തള്ളിക്കളവിൻ; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലകടിയുമു
ണ്ടാകും.”

“യഹോവച്ചൊൽ മറന്നവർ

എപ്പോഴും അയ്യോ കഷ്ടം!

ഭൂമി അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടവർ

ചേർത്തുള്ളതന്നു നഷ്ടം!

ചെറിയ കൂട്ടത്തിൽ ഭയ

കാട്ടാത്തവനും അഞ്ചുക!

നിത്യാഗ്നിയേ പുകേണ്ടു.”

ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും പാപത്തിൽ ജീവിച്ചവനും, ദൈവത്തിങ്കലേക്കു ഒരിക്കൽ തിരിഞ്ഞു വന്നശേഷം വീണ്ടും പാപത്തെ സ്നേഹിച്ചു ജീവിച്ചവനും, മരിച്ചുപോയതു അറിയുമ്പോൾ ശേഷിച്ച ജീവിതം കഴിക്കേണ്ടും പ്രായം ന.

ദൈവമേ! നീ നീതിമാൻ; നിന്റെ ന്യായവിധികളോ നീതിയും ന്യായവും ആകുന്നു. പക്ഷഭേദം നിന്നിൽ കേവലം ഇല്ല; ഓരോരുത്തന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കൊത്തവണ്ണം നീ പകരം കൊടുക്കുന്നു. മാനസാന്തരപ്പെടാതെയും തിരുവചനത്തെ അംഗീകരിച്ചു സൂക്ഷിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവന്മേൽ ന്യായവിധി ഇഹത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ തുടങ്ങുന്നുവല്ലോ; നിന്റെ കോപം അവന്റെ മേലുണ്ടു; അവൻ ജീവനെ കാണുകയില്ല; ആശ്രിതന്മാരിൽ നീ കാണിക്കുന്ന കരുണക്കൊത്തവണ്ണം മാനസാ

ന്നരപ്പെടാത്തവരിൽ കാണിക്കുന്ന നിന്റെ
 ഉഗ്രത അശോധനീയവും അപ്രമേയവും അ
 ത്രെ! ഇതോർത്തിട്ടു നിന്നെ അത്യാന്തം ഭയപ്പെ
 ടുമാറാക്കേണമേ! രക്ഷിതാവേ! നിന്റെ ഏക
 ബലിയാൽ നീ എന്നെ നരകത്തിൽനിന്നു വീ
 ണ്ടെടുത്തുവല്ലോ. ഞാൻ നിത്യമരണത്തെ
 കാണാതെ ജീവനോടിരുന്നു നിന്റെ സന്നിധി
 യിലുള്ള നിത്യസന്തോഷത്തെ അനുഭവിക്കുമാ
 രാക്കേണമേ! ഇതിന്നായിട്ടു പിശാചിനെ എ
 ന്നിൽനിന്നു ശാസിച്ചുകറേണമേ! തിരുസാ
 ദഗ്രം അടിയനിൽ പുതുകി വർദ്ധിപ്പിച്ചു തി
 കെച്ചുരുളേണമേ! ആമേൻ.

ദമ്പതാം ചിത്രം.

പാപത്തോടു പൊരുതും ദൈവഭക്തിയെ
 അഭ്യസിച്ചും പോരുന്ന
 വിശ്വാസിയുടെ ഹൃദയരൂപം.

ഈ ചിത്രത്തിൽ ശത്രുക്കൾ ഹൃദയത്തെ ചുറ്റി വളഞ്ഞു
 പീഡിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാരം കാണുന്നു. പിശാചു ആഗ്രേയം

സ്രുണുളെ (തീയമ്പുകളെ) എയ്യു ഹുദയത്തിന്നു മുറിവേല്പിപ്പാൻ നോക്കുന്നു. പാപം കാരോന്നും ആക്രമിച്ചും നശത്തും കടപ്പാൻ നോക്കുന്നു. ലോകം നയവും ഭയവും പ്രയോഗിച്ചു കീഴടക്കുവാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നു. ഈ ശത്രുസൈന്യങ്ങളോടു എതിർത്തു ജയിപ്പാൻ കഴിയുമോ? വിജയമുണ്ടെങ്കിലും കഴിയുമെന്നതിന്നു സംശയമേതുമില്ല. സഹായത്തിന്നു ദൈവമുണ്ടല്ലോ. ദൈവം ഒരുമിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ ശത്രുക്കൾ എണ്ണത്തിലും ശക്തിയിലും പ്രബലന്മാരായാലും ജയം നിശ്ചയം.

ഭിച്യുസഹായവും ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവശ്ശും അടുത്തുണ്ടു. മീതെ കാണുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കൃപാഭൂതൻ തളരാതെ പോരാടുവാനുതകവണ്ണം ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ജയിക്കുന്നവന്നു ലഭിക്കുന്ന നിത്യജീവന്റെ കിരീടം കാണിക്കുന്നു. മരണപയ്യത്തും വിശ്വസ്തനായി പോരാടിയാൽ ജീവന്റെ കിരീടം കിട്ടുമെന്നും, അധസാന്നാധരെ സഹിച്ചു ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നും, ജയിക്കുന്നവൻ യേശുക്രിസ്തുവോടുകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ സകല അവകാശവും പ്രാപിക്കും എന്നും മറ്റുള്ള ഭിച്യുവാഗ്ദത്തങ്ങളെ കാഴ്ചക്കയ്യു ചെയ്യുന്നു. ഹുദയത്തിലോ അനുതാപവിശ്വാസേന്ദ്രേഹങ്ങളുടെ മിന്നലും ജ്വാലയും നല്ലവണ്ണം വിളങ്ങിക്കുന്നു. ആയുധങ്ങളോ: അരക്കു കെട്ടുന്ന കച്ച; സ്വഭോഷങ്ങളെ അറിയിക്കുന്ന സത്യം; മാർകവചം: നെഞ്ഞിന്നു ഉറപ്പു കൊടുക്കുന്ന യേശുവിന്റെ നീതി; പടക്കുള്ള ചെരിപ്പുകൾ: എവിടെ പോവാനും ധൈര്യവും കാൽക്കു നിശ്ചയ

വും തടസ്സം കൂടാതെ നടപ്പാൻ കഴിയും വരുത്തുന്ന സുവിശേഷം; പലിശ: ഒഴുക്കൻ തീയമ്പുകളെ ഒക്കെയും കെടുകുന്ന വിശ്വാസം; ശത്രുക്കളെ സംഹരിക്കുന്ന വാളോ: ദൈവവചനവും ആകുന്നു. ഇവയെല്ലാം കൂടാതെ ക്രിസ്തു തരക്കപ്പെട്ട യേശുക്രിസ്തു ഘടയത്തിനകത്തു വസിക്കുന്നു. അവന്റെ മരണത്തെ കാഴ്ചപ്പെടുന്ന സത്യമായ ഭോജനത്തിന്റെ മുകളേറ്റം അരികത്തുണ്ടു. ഇപ്രകാരമുള്ള സഹായവും ആയുധങ്ങളും ഉള്ളടത്തോളം ലക്ഷം ശത്രുക്കൾ വന്നു പൊരുതാലും കരുനാളും തോറ്റുപോകയില്ല നിശ്ചയം. “കന്യാപിതാവും അവന്റെ അമിതബലത്തിലും ശക്തിപ്പെട്ട വിൻ ”

ജീവകിരീടം ലഭിപ്പാൻ ഇടവിടാതെ പോരാടുന്നവന്റെ പ്രാർത്ഥന.

വാത്സല്യമുള്ള യേശുവേ! എൻപ്രാണനാഥനേ! എൻ സ്നേഹമേ! നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും എന്ന വാഗ്ദത്തം എന്നിൽ നിവൃത്തിക്കേണമേ! നിന്നെ കൂടാതെ എനിക്കു ജീവിപ്പാൻ കഴിവില്ല, നന്മ ചെയ്യാനും അവസാനത്തോളം നിന്റെ ഭക്തനായിട്ടു നില്പാനും അസാധ്യം; വിശ്വാസത്താൽ നിന്നെ ആധാരമാക്കി ലോകത്തെ ജയിച്ചും

കഴിയാത്തതു സാധ്യമാക്കിയും നിത്യം വളരു
മാറാക്കേണമേ!

തിരുസ്സേവനം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അ
ധികമധികമായി ഉജ്ജ്വലിക്കുമാറാക്കി, നീ ഒഴി
കെ ശേഷമെല്ലാം നിസ്സാരവും നിഷ്പ്രയോജന
വും ആയി തോന്നുമാറാക്കേണമേ! അവസാ
നത്തോളം നിലനില്പാനുള്ള കൃപാവരങ്ങളാൽ
എന്നെ നിറച്ചുരുളേണമേ! വിശ്വാസത്താൽ
നിത്യജീവനം പിതൃസന്നിധിയിൽ ദിവ്യമാന
വും മറ്റും കിട്ടുമെന്നുള്ള ദിവ്യമായ പ്രത്യാശ
കൾ സങ്കടകാലങ്ങളിലും എന്നെ ധൈര്യ
പ്പെടുത്തി ജയത്തിനായി നടത്തുമാറാക്കേണ
മേ! “കൊണ്ടു കൈക്കു പേടിയും കൊടുത്ത
കൈക്കു ആശയും” എന്ന ചൊല്ലിന്നൊത്ത
വണ്ണം ഗുരുശ്രേഷ്ഠനായി എന്നെ ശാസിച്ചും
ലാളിച്ചും വളർത്തി നടത്തേണമേ! ഇടവിടാ
തെ നിന്നോടു പ്രാർത്ഥിച്ചാനുള്ള രഹസ്യത്തെ
എന്നെ പഠിപ്പിച്ചു സകല ശത്രുക്കളിനേയും
ജയം നല്കി അവസാനത്തോളം വിശ്വസ്തനാ
ക്കിത്തീർക്കേണമേ! ആമേൻ.

ഹാ യേശുവേ! ജയിപ്പാൻ നീ തുണക്ക!
അസംഖ്യമത്രെ എൻ വിരോധികൾ.
വിശാചിനെ എൻ കാലിക്കീഴ് ചതെക്ക,
മേരിക്കുകെൻ ജഡത്തിനിച്ഛകൾ!

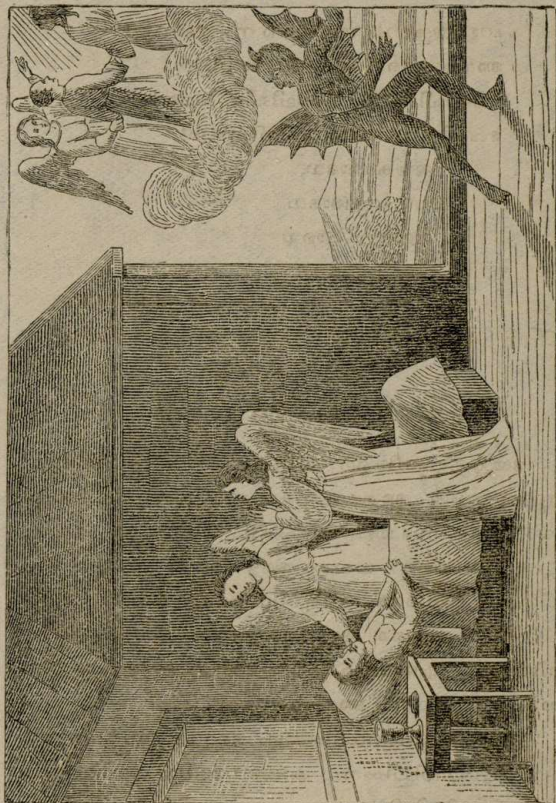
ജയകന്താവേ,
ഈ ഭൃസ്തപദാവൈ
ആണു കിടാവൈ
പാലിക്കേണം!

പത്താം ചിത്രം.

ദൈവഭക്തന്റെ മരണം.

യേശുക്രിസ്തുവിങ്കലെ വിശ്വാസത്താൽ നീതിമാനായി എണ്ണപ്പെട്ടവൻ അത്യാസനകാലത്തും മരണകിടക്കുമേലും ഭയംകൂടാതെ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ മരണത്തെ എതിരേല്ക്കുന്നു. “എന്റെ വചനം കേട്ടു എന്നെ അയച്ചവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു നിത്യജീവനുണ്ടു; അവൻ ന്യായ വിധിയിൽ വരാതെ മരണത്തിൽനിന്നു ജീവങ്കലേക്കു കടന്നിരിക്കുന്നു” എന്ന യേശുവിന്റെ അരുളപ്പാട്ടു (യോ. ൫, ൨൪) അപ്പോൾ ഉണ്മയായി അനുഭവമാസ്സതാം.

മനുഷ്യർ കൈവെടിഞ്ഞാലും ദൈവഭൃതന്മാർ അടുത്തിരുന്ന ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. കാരണ്യമേറിയ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ, ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തുന്ന ബലമേറിയ പ്രാർത്ഥനകൾ,

യാചനകൾ, ഉച്ചരിപ്പാൻ കഴിയാത്ത ഞരക്കങ്ങൾ, സ്വച്ഛീയ സമാധാനം, ആത്മാവിന്റെ അഭിഷേകം ഇത്യാദികൾക്കു അന്നു ഒട്ടും കുറവുണ്ടാകയില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തെ കാഴ്ചിക്കുന്ന കഷ്ടമായ ഭോജ്യങ്ങളും കിടക്കക്കരികെ ഉണ്ടു. ക്രിസ്തുവിനായി ജീവിച്ചു; മരിക്കുന്നതും ക്രിസ്തുവിനാകുന്നു. യാത്രയായി ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ ഇരിപ്പാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ അമൂല്യരക്തത്താൽ മേടിക്കപ്പെട്ട തന്റെ ആത്മാവിനെ ഭക്തൻ തുക്കൈകളിൽ ഭരമേല്പിച്ചു ഉറങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഇതെന്തൊരു ഭാഗ്യമുള്ള മരണം! ദൈവമൂലതന്മാർ ആത്മാവെ കൈക്കൊണ്ടു ക്രിസ്തു ഒരുക്കിയ മഹിമയേറിയ പിതൃഭവനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. കാണാതെ വിശ്വസിച്ചാശ്രയിച്ചു സ്നേഹിച്ചവനെ കാണാൻ ആശിച്ച അടുത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ “നല്ലവനും വിശ്വസ്തനും ആയ ഭാസനേ, നീ അല്പത്തിങ്കൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു, നിന്നെ പലതിന്മേലും ആക്കിയെക്കാ; നിന്റെ കർത്താവിൻ സന്തോഷത്തിൽ അകമ്പുകക” എന്ന ശബ്ദം കേട്ടു ആനന്ദിക്കും. വല്ല കടവും വീടാതെ ശേഖിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരീക്ഷിപ്പാൻ പിശാചും മരണനേരത്തു അടുത്തുവരും. സത്യഭക്തനും ഇക്കാര്യത്തിൽ സംശയം ജനിപ്പിപ്പാൻ മതി. എങ്കിലും യേശു തനിക്കുള്ളവരുടെ വക്കീലായി സ്വരക്തം കാണിച്ചു പ്രതിവാദിക്കുന്നതിനാൽ പിശാചു തോറ്റു നാണിച്ചു ഓടിപ്പോകും.

ഏകദേശസ്ഥയെ മുഴുവനും കാണിപ്പാൻ അസാധ്യം.

കാദോരുത്തൻ തന്നെത്താൻ ദൈവാരാധനയുടെ സഹായത്താൽ ശോധന ചെയ്യുവാനുണ്ടു ആവശ്യം. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സന്തോഷം, ആത്മാവിന്റെ ഭാഗ്യവസ്തു, ശരീരത്തിന്റെ പുനരുത്ഥാനം, തിരുസഭയുടെ മഹിമ, രൂതനഭൂമിയുടെ മഹത്വം ഇത്യാദികളെക്കുറിച്ച് ദൈവവചനത്തിൽ വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ ചെറുപുസ്തകത്തിലോ കണ്ണാടിയിലൂടെ കടമാഴിയായി കാണിക്കുമ്പോലെ മാത്രമേ കാണിച്ചിട്ടുള്ളൂ. എങ്കിലും അന്നു മുഖാമുഖമായി കാണും. അധികമായി അറിവാൻ ആഗ്രഹവും മനസ്സും ഉള്ളവരൊക്കെയും ദൈവവചനഗ്രന്ഥം വാങ്ങി വായിക്കുതിരിക്കയില്ല.

ദൈവഭക്തന്റെ അന്ത്യപ്രാർത്ഥന.

പ്രിയ കർത്താവായ യേശുവേ! നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കേണമേ! നീ എന്നോടു കൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്യാസന്നസമയത്തും ഞാൻ സന്തോഷിക്കും; ഭയപ്പെടുകയുമില്ല. എന്നിൽ കുറവും ചുമത്തുന്നവനാൻ? നീ കുറവുണ്ടെന്നും ബാക്കി വെക്കാതെ ക്ഷമിച്ചു നീതിമാനായി എണ്ണി എന്നെ കൈക്കൊണ്ടു തിരു

രക്തത്താൽ കഴുകി ശുദ്ധീകരിച്ചുവല്ലോ! തി
രുരക്തം ഇന്നു എനിക്കുവേണ്ടി പ്രതിവാദിക്കു
മ്പോലെ അന്നും ചെയ്തയില്ലയോ? സാത്താ
ന്നു നിന്റേറവനായ എന്നിൽ യാതൊരധികാ
രവുമില്ലല്ലോ. നിനക്കു അപ്രിയമായതു ലേ
ശംപോലും എന്നിൽ കാണരുതേ! നിന്നിൽ
അപ്രിയം എനിക്കു ഒരിക്കലും തോന്നരുതേ!
നീ എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ എനി
ക്കു ജീവനുള്ളൂ. നീ എനിക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു
യിർത്തു, ദൈവത്തിൻ വലഭാഗത്തിരുന്നു, മദ്ധ്യ
സ്ഥം ചെയ്യുന്നുവല്ലോ! ആകയാൽ നിന്റെ
സ്നേഹത്തിൽനിന്നു എന്നെ വേർപിരിപ്പാൻ
മരണത്തിന്നുപോലും കഴിവുണ്ടാകരുതേ! ദി
വസേന സന്തോഷത്തോടെ മരിപ്പാൻ എ
നിക്കു നൽകരുത് ഏകേണമേ! ലോകത്തിന്നു
മരിച്ചുവന്നായിരുന്നതു നിനക്കു ജീവിക്കുന്ന
താകുന്നുവല്ലോ. എൻ ഭവനവും രാജ്യവും അ
വകാശവും ഇവിടെ അല്ല, എന്റെ പരമനി
ധിയായ നീ ഇരിക്കുന്നേടത്തു തന്നെ ആകമാ
നാക്കേണമേ! ഇവിടെനിന്നു യാത്രയാവാൻ

കല്പനവരുമ്പോൾ ഭയവും ചഞ്ചലഭാവവും കൂടാതെ സന്തോഷത്തോടെ പുറപ്പെട്ടുവാൻ കൃപനല്ലേണമേ! മരണം കളിയല്ല, അന്ത്യ ശത്രുവത്രെ! എങ്കിലും പ്രിയ രക്ഷിതാവേ! നീ മരിച്ചു, നിന്ദാകഷ്ടമരണങ്ങളെയും ശവ ക്ഷഴിയെയും എനിക്കുവേണ്ടി അനുഭവിച്ചു, സർവ്വവും ജയിച്ചു ജയശാലിയാകുന്നവല്ലോ. എന്നിലും എല്ലാം തിരുമനസ്സുപോലെ ഭവിക്കട്ടെ! നീ എന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനാകകൊണ്ടു ഞാനും നിന്നോടൊന്നിച്ചു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ജീവിച്ചു ഒടുക്കം നിന്നോടൊന്നിച്ചു സുഖേന വാഴുമാറാകേണമേ! ആമേൻ.

ജീവൻ പോം കിടക്കയിൽ

യേശു മാത്രമേൻ ആശ്വാസം.

നൂറുവീധി നേരത്തിൽ

ഉത്തമനും എന്തു ചാസം?

യേശു, നിന്നെ ഞാൻ വിടാ;

എന്നെ നീ വിടായുക!

പൈലാഹവും കണ്ണീരും ഇല്ല
 ആ സ്വസ്ഥരാജധാനിയിൽ;
 മിണ്ടാതെ ചെലിപ്പോരുമില്ല
 കഞ്ഞാടിൻ സന്നിധാനത്തിൽ;
 ഭക്തർസമേതം കർത്തൃചാസം,
 കാരണ്യശാപം, മന്ദഹാസം,
 സമുദനാഭസ്തുതിയും,
 ചോദ്യോത്തരം വേദാർത്ഥജ്ഞാനം
 ഇല്ലീടകെക്കൊരവസാനം;
 മഹാശബ്ദത്താരംഭിക്കും.

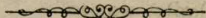
ഞാൻ കൂറെ കണ്ടു — കർത്തൃവിഹാസനം;
 മനം വരണ്ടു — ക്ഷണം അങ്ങെത്തണം;
 എന്നാശ, നിന്നിൽ തളരാതെ
 വാങ്ങെയും ഉണ്ടു, സർവ്വാരമതാത!

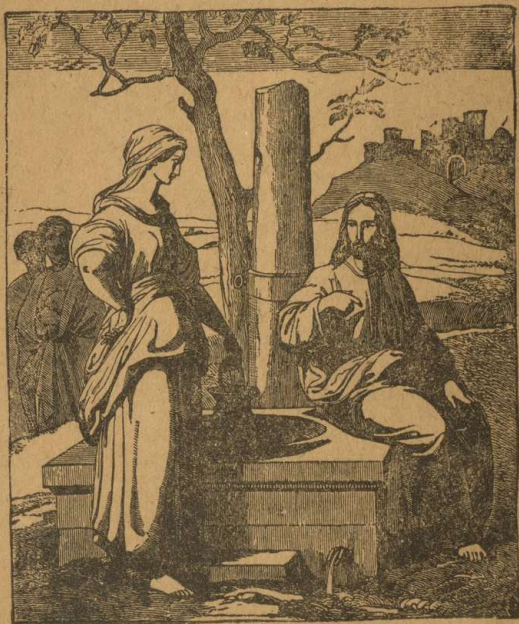
എന്തൊരു ഭാഗി — കണ്ടിതങ്ങടിയൻ!
 കണ്ണുമയങ്ങി — നിൻ പ്രഭ നോക്കിനേൻ;
 എപ്പോൾ എനിക്കിങ്ങു പ്രയാസം
 തീരുകയാൽ അതിലാകും വാസം?

അയ്യോ എൻ പാപം! ലൗകിക മാനസം!
 ഈ വക ശാപം — താമസകാരണം;
 വന്നീലയിന്നും നല്ല ശുദ്ധി;
 നിന്നിൽ ഉറച്ചതില്ലെന്റെ ബുദ്ധി!

യേശു, നിൻ സ്നേഹം — ബോധിച്ചുവന്നതാൽ
വിട്ടു സന്ദേഹം, — പോയിതു മിക്കമാൽ;
സഹിക്കുവാൻ ഞാൻ അഭ്യസിക്കും,
നിന്നിൽ ഒളിച്ചു ഭയം ജയിക്കും.

വന്നിതാ പ്രീതി — പട്ടണം കാക്കയാൽ;
അതിലെ വീഥി — ഒക്കുവേ പൊന്നിനാൽ;
മറക്കുമോ ഈരാറ്റു രത്നം?
വേഗം അടുപ്പുതിന്നാകെൻ യത്നം!

THE HEART BOOK

IN MALAYALAM

Eighth Edition

മ ഓ ന ഷ
ഹൃദയദർശനം

PRINTED AT THE

KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT,
MANGALORE

1926

